ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VI)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VI)
G. Sankara Kurup
(Malayalam: Article)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: A composite imaginary view of Japan a painting.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958–61) "ഭാഷാ ദീപിക" ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതുപോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മറന്നുപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ "ഭാഷാ ദീപിക"യിൽ കാടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ. വായിൽ വെള്ളമൂറുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. 'ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു'വും 'അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ'വും 'ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തു കൈയി'ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് 'ഭാഷാ ദീപിക'യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണ നിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരുവന്റെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. "ഭാഷാ ദീപിക"യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് 'ഭാഷാ ദീപിക' (1 രൂ. 62 പൈ.) 'വൃത്തമഞ്ജരി' (2 രൂ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ 'ഭാഷാദീപിക' വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

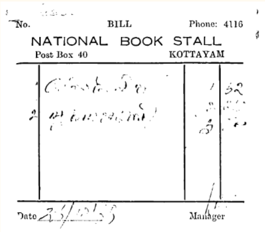
No. BILL Phone: 4116
NATIONAL BOOK STALL
Post Box 40 KOTTAYAM
Date
Manager

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലൊ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോട് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹ്നയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസം തന്നെ 'ഭാഷാ ദീപിക' എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേയ്ക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം

(ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY

THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE–COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

26

പേരെച്ചം, വിനയെച്ചം

1. ക്രിയാവിഭാഗങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മുറ്റുവിന, പറ്റുവിന, ഇവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അർത്ഥപൂർത്തിക്ക് അന്യപദത്തെ ആശ്രയിക്കാത്ത പ്രധാനക്രിയ മുറ്റുവിന; അന്യപദത്തെ ആശ്രയിക്കുന്ന അപ്രധാനക്രിയ പറ്റുവിന. 'ഇന്നലെ നിശ്ചയിച്ച കാര്യം താമസിക്കാതെ നടക്കും', എന്ന വാക്യത്തിലെ പ്രധാനക്രിയ ഏതാണ്? 'നടക്കും', എന്ന ശബ്ദമല്ലേ? അതു പരപദത്തിന്റെ അംഗമല്ലല്ലൊ. 'നിശ്ചയിച്ച', 'താമസിക്കാതെ', ഈ ക്രിയകൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളല്ല. ആദ്യത്തേതു, കാര്യം എന്ന നാമത്തേയും, രണ്ടാമത്തേതു നടക്കും എന്ന ക്രിയയേയും ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. നാമത്തിന്റെ അംഗമായ അപ്രധാനക്രിയ വിനയെച്ചമാണെന്നും, രണ്ടും വിശേഷണമായി വരുമെന്നും, ഭേദകങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

2. പേരെച്ചമുണ്ടാക്കാൻ ക്രിയാപദത്തോടുകൂടി 'അട എന്ന പ്രത്യയം ചേർക്കുന്നു. 'പാടുന്ന പക്ഷി', 'പാടിയ പക്ഷി', ഈ രണ്ടു വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങളിലെ 'പാടുന്ന', 'പാടിയ', ഈ പേരെച്ചങ്ങൾ 'പാടുന്നു', 'പാടി', ഈ ക്രിയാരൂപങ്ങളോട് 'അ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തതാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ.

വേറെ ഉദാഹരണം:

(i) <u>ഒഴുകുന്ന</u> നദി   <u>ഒഴുകിയ</u> നദി
(ii) <u>കോർക്കുന്ന</u> മാല   <u>കോർത്ത</u> മാല

(ഉകാരാന്തമാണ് മുറ്റുവിനയെങ്കിൽ, അന്ത്യസ്വരം ലോപിച്ചുപോകും, 'അ' എന്ന പേരെച്ചപ്രത്യയം ചേർക്കുമ്പോൾ. ഇതു സന്ധികാര്യമാണ്.

ഉദാഹരണം:-

നിന്നു + അ = നിന്ന് + അ = നിന്ന; ചെയ്തു + അ = ചെയ്ത് + അ= ചെയ്ത. ആയി, പോയി, ഈ പൂർണ്ണക്രിയകളുടെ അന്ത്യമായ ഇകാരവും പേരെച്ചപ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ലുപ്തമാവും. ആയ, പോയ എന്നാണ് പേരെച്ചങ്ങൾ. പദ്യങ്ങളിൽ ആയിന, പോയിന എന്ന് ഇകാരലോപം വരാതെ നകാരം ആഗമമായുള്ള രൂപങ്ങളും കാണാം.)

പേരെച്ചത്തിന് അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളില്ല. വിനയെച്ചങ്ങൾ, അവയ്ക്കും അംഗിയായ ക്രിയയ്ക്കും കാലത്തിലുള്ള അന്തരത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിഭജിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'കളിച്ചുവന്നു', 'കളിക്കാൻ വന്നു' ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിലെ വിനയെച്ചത്തിനും വിനയ്ക്കും കാലത്തിലുള്ള ബന്ധം നോക്കുക. 'കളിച്ചു' എന്ന അംഗക്രിയ കുറിക്കുന്ന വ്യാപാരം 'വന്നു' എന്ന അംഗിക്രിയയ്ക്കു മുൻപാണ് നടക്കുന്നത്. 'വന്നു' എന്ന അംഗിക്രിയയുടെ അർത്ഥമായ പ്രവൃത്തി നടന്നതിനുശേഷമാണ്, കളി എന്നു കാണിക്കാൻ 'ആൻ' എന്ന പ്രത്യയം വിനയെച്ചത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണക്രിയയ്ക്കു മുൻപാണ് അംഗക്രിയ കുറിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതു മുൻവിനയെച്ചം; പിൻപാണെങ്കിൽ പിൻവിനയെച്ചം. 'കളിച്ചുവന്നു' എന്ന ആഖ്യാതത്തിലെ കളിച്ചു മുൻവിനയെച്ചമാണ്. കളിക്കാൻ വന്നു എന്നതിലെ അംഗക്രിയ പിൻവിനയെച്ചമാകുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

(i) ഞാൻ വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു
—പിൻവിനയെച്ചം.
പടയാളികൾ പൊരുതാൻ ഒരുങ്ങി
—പിൻവിനയെച്ചം.

(ii) പുഴ നീന്തിക്കടന്ന് തോട്ടത്തിൽ ചെന്നു
—മുൻവിനയെച്ചം.
പുത്രൻ എഴുന്നേറ്റു സ്വപിതാവിനെ വന്ദിച്ചു
—മുൻവിനയെച്ചം.

3. ഭൂതകാലം കുറിക്കുന്ന മുറ്റുവിന ദുർബ്ബലമാക്കിയാണ് മുൻവിനയെച്ചമുണ്ടാകുന്നത്. അന്ത്യോകാരം സംവൃതമാക്കുക, ഇകാരാന്തമാണ് ക്രിയയെങ്കിൽ പിന്നാലെ വരുന്ന ദൃഢാക്ഷരം ഇരട്ടിക്കുക, പരമായി വരുന്നതു ശിഥിലവ്യഞ്ജനമണെങ്കിൽ ചേർത്തുച്ചരിക്കുക, ഇതെല്ലാമാണ് മുറ്റുവിനയുടെ ദുർബ്ബലീകരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. പിൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ രൂപം ലഭിക്കുവാൻ ധാതുവിനോടോ ഭാവി രൂപത്തോടോ 'ആൻ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്താൽ മതി.

ഉദാഹരണം:-

(i) മുൻവിനയെച്ചം

ഗൃഹനായിക ഗൃഹം അടിച്ചുതളിച്ചു കുളിച്ചുവന്നു.

(അടിച്ചു, തളിച്ചു, കുളിച്ചു, ഈ മൂന്ന് അംഗക്രിയകളുടേയും വ്യാപാരം 'വന്നു'വെന്ന ക്രിയയ്ക്കു മുൻപു നടക്കുന്നതാണ്.)

കള്ളൻ ഓടിത്തളർന്നു.

('ഓടി' ഇകാരാന്തമാണ്, ഇവിടെ പൂർണ്ണക്രിയയല്ലെന്നു കാണിക്കാൻ, പരമായി വരുന്ന തകാരത്തിന് ദ്വിത്വം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.)

(ii) പിൻവിനയെച്ചം

അറി + ആൻ = അറി + യ് + ആൻ = അറിയാൻ.
പകര് + ആൻ = പകരാൻ.
അറിയും + ആൻ = അറിയുവാൻ.
പകരും + ആൻ = പകരുവാൻ

(പഠിക്കാൻ, പഠിപ്പാൻ, കേൾക്കാൻ, കേൾപ്പാൻ ഇത്യാദി പിൻവിനയെച്ചരൂപങ്ങളിൽ 'ആൻ' പ്രത്യയം തന്നെയാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.)

4. കാലം, പ്രകാരം, പുരുഷൻ ഈ ഉപാധികളൊന്നുമില്ലാതെ കേവലം വ്യാപാരത്തെക്കുറിക്കുന്ന അംഗക്രിയയാണ് നടുവിനയെച്ചം. 'ചെയ്യവേണം', 'കാണത്തക്ക', 'പാടപ്പെട്ടു', എന്നിങ്ങനെ അനുപ്രയോഗത്തോടു ചേർന്നു വരുന്ന പ്രാക് പ്രയോഗങ്ങളിലാണ് ആ രൂപം ശരിയായ നിലയിൽ കാണുന്നത്. 'ചെയ്യ', 'കാണ', 'പാട', ഇവ ചെയ്, കാണ്, പാട്, ഈ ധാതുക്കളോടു, 'അ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നുണ്ടായ നടുവിനയെച്ചങ്ങളാകുന്നു. 'ക', 'ഉക', ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തും ഈ വിനയെച്ചം നിർമ്മിക്കാം. ചെയ്ക, ചെയ്യുക, കാൺക, കാണുക, പാടുക ഇത്യാദി രൂപങ്ങൾ ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

പെയ് + ക = പെയ്ക.
പെയ് + ഉക = പെയ്യുക.
ചേര് + ഉക = ചേരുക.
ഏല് + ഉക = ഏലുക.
എഴുത് + ഉക = എഴുതുക.
പറ + ക = പറക.
പറ + ഉക = പറയുക.

5. നടുവിനയെച്ചത്തിന്റെ പ്രയോഗം നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. 'സത്യം പറയുക', 'ധർമ്മം ചെയ്യുക' ഇത്യാദി വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചെയ്യുക, പറയുക ഈ ക്രിയകൾ നിയോജകപ്രകാരത്തിൽ പെടുന്നു; അവ സ്വതന്ത്രങ്ങളുമാണ്. അതിനാൽ വിനയെച്ചങ്ങളല്ല. 'വെൽക', 'വാഴ്ക' എന്നിങ്ങനെ ആശംസപ്രകാരത്തിലും സ്വതന്ത്രമായി നില്ക്കുന്നതുകാണാം. ക്രിയാനാമങ്ങളായിട്ടും ഇവ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'നിലം ഉഴുക ആഹ്ലാദകരമാണ്", 'അധർമ്മം ചെയ്യുക നിന്ദ്യമാകുന്നു', ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നാമമായിട്ടാണ്, ഉഴുക, ചെയ്യുക, ഈ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ധാതുക്കളോട് 'അ' ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന രൂപങ്ങൾ മാത്രമേ കേവലം നടുവിനയെച്ചമായി ഗണിക്കാവൂ.

6.

(a) 'പകലിരവു പദകമലമകതളിരിൽ നണ്ണുകിൽ
പങ്കജാക്ഷൻ കനിഞ്ഞെന്തു ചെയ്യാഞ്ഞതും?'

ഈ ഈരടിയിൽ കാണുന്ന 'നണ്ണുകിൽ' എന്ന ക്രിയാപദം അസ്വതന്ത്രമാണ്. 'ചെയ്യാഞ്ഞതു" എന്ന മുറ്റുവിനയുടെ അംഗമാണല്ലൊ അതു. ഇങ്ങനെ, ഒന്നു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം അർത്ഥവിശേഷം കുറിക്കുന്ന അംഗക്രിയ പാക്ഷികവിനയെച്ചമാകുന്നു. ഇൽ, കിൽ, ഉകിൽ ഈ പ്രത്യയങ്ങളിൽ യഥായോഗം ചേർന്നാണു പാക്ഷികവിനയെച്ചമാകുന്നത്. 'ചെയ്യിൽ, ചെയ്കിൽ, ചെയ്യുകിൽ' ഇവ മൂന്നും പാക്ഷികവിനയെച്ചങ്ങളാകുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

<u>ധാതു</u>
കാൺ.
കാൺ + ഇൽ = കാണിൽ
കാൺ + കിൽ = കാൺകിൽ
കാൺ + ഉകിൽ = കാണുകിൽ
അറി + കിൽ = അറികിൽ
അറി + ഉകിൽ = അറിയുകിൽ

(b) ധാതുക്കളോടു യഥായോഗം പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് പാക്ഷികരൂപമുണ്ടാക്കുന്ന രീതിയാണ് മുകളിൽ വിവരിച്ചതു. ക്രിയാപദങ്ങളോടു ഭൂതകാലത്തിൽ ആൽ എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നാൽ പാക്ഷിക വിനയെച്ചമാകും. പറഞ്ഞാൽ, വിചാരിച്ചാൽ, ചെയ്താൽ മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക. ആ, എൻ, ഈ ധാതുക്കളോടു 'കിൽ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന പാക്ഷികരൂപം അനുപ്രയോഗമാക്കിച്ചേർത്താൽ ഭൂതഭാവിവർത്തമാനക്രിയകളെ സംഭാവനാർത്ഥം കുറിക്കുന്ന വിനയെച്ചമാക്കാം.

(i) വന്നു + ആകിൽ = വന്നാകിൽ
വരുന്നു + ആകിൽ = വരുന്നാകിൽ
വരും + ആകിൽ = വരുമാകിൽ

(ii) വന്നു + എൻകിൽ = വന്നുവെങ്കിൽ, വന്നെങ്കിൽ
വരുന്നു + എൻകിൽ = വരുന്നുവെങ്കിൽ, വരുന്നെങ്കിൽ
വരും + എൻകിൽ = വരുമെങ്കിൽ

7.

'ജേഷ്ഠനിരിക്കെക്കുരുവംശത്തിൽ
ശ്രേഷ്ഠൻ ഞാനെന്നവനുടെ ഭാവം.'

ഈ ഈരടിയിലെ 'ഇരിക്കെ' എന്ന അംഗക്രിയ ഒന്ന് ഒരുവിധത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ എന്ന അർത്ഥം കുറിക്കുന്നു. ഈ മാതിരി ക്രിയാവിശേഷണമായി വരുന്ന പറ്റുവിനയാണ് തൻവിനയെച്ചം. ധാതുക്കളോട് 'എ' എന്നോ 'അവെ' എന്നോ ചേർത്താൽ തൻവിനയെച്ചമാവും.

ഉദാ:-

<u>ധാതു</u>	<u>പ്രത്യയം</u>	<u>രൂപം</u>
കാൺ	എ	കാണെ, കാൺകെ
കാൺ	അവെ	കാണവെ
ചെയ്	എ	ചെയ്യെ, ചെയ്കെ
ചെയ്	അവെ	ചെയ്യവെ, ചെയ്കവെ;

(കേൾക്കെ, കേൾക്കവെ; വാഴ്കെ, വാഴ്കവെ; നിൽക്കെ, നിൽക്കവെ ഇത്യാദ്യുദാഹരണങ്ങൾ സ്വയം കണ്ടുപിടിക്കുക.)

8. ഇത്രയം വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മുൻവിനയെച്ചം, പിൻവിനയെച്ചം, നടുവിനയെച്ചം, പാക്ഷികവിനയെച്ചം, തൻവിനയെച്ചം എന്നു ക്രിയാവിശേഷങ്ങളായി വരാവുന്ന അംഗക്രിയകളെ വിഭജിക്കാമെന്നു പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞു. 'വരാതെ, കാണാതെ, പോകാതെ' എന്നിങ്ങനെ നിഷേധാർത്ഥങ്ങളായ അംഗക്രിയകൾ മുറ്റുവിനകളിൽ അന്വയിക്കുന്നവയായിട്ടു കാണാം. ഇവയ്ക്കു മറവിനയെച്ചം എന്നു പേരുണ്ട്. 'കാണെ' എന്ന തൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ നിഷേധരൂപം മാത്രമാണ്, 'കാണാതെ' എന്ന പദം.

അഭ്യാസം ൪൧

I. അന്തരം സോദാഹരണം വിവരിക്കുക:-

(i) മുൻവിനയെച്ചം, പിൻവിനയെച്ചം.
(ii) തൻവിനയെച്ചം, പാക്ഷികവിനയെച്ചം.

II. താഴെ എഴുതുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ വിനയെച്ചങ്ങൾ ഏതു ക്രിയാപദങ്ങളിൽ അന്വയിക്കുന്നു? ഏതു വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു?

(i) ഓടിച്ചാടിത്തകർത്തങ്ങനെ കളിതുടരും
കണ്ണനാമുണ്ണികാണ്കെ
പ്പേടിച്ചോടാൻ തുടങ്ങീ വനമഖിലമെരി-
ക്കുന്ന തീ കണ്ടു കൂട്ടർ.

(ii) ഓടാതേ നിന്നുകൊൾവിൻ ചപല കപികളേ,
രാമനെ ക്ലേശമേതും
കൂടാതമ്പെയ്തു വീഴിച്ചടരിൽ മദമൊടെ
ത്തുന്ന ഞാൻ മേഘനാദൻ.

(iii) പോരാടുവാൻ ഒരുങ്ങാതെ അർജ്ജുനൻ വില്ലു വെച്ചു തേരിൽ ഇരിക്കെ, ഭഗവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരുഷം ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ തത്ത്വോപദേശം ചെയ്തു.

(iv) തന്നാകിലോ ഞാനതു കൊണ്ടുപോരാം

(v) നാലുപേർ കേട്ടാൽ നിരക്കാത്ത വസ്തു വീവാലുള്ള വാനരന്മാർക്കും ചിതംവരാ.

(vi) ശേഷനായെങ്കിൽ വർണ്ണിപ്പെൻ
ശേഷിക്കാതെ ഭവദ്ഗുണം.

27

കേവലം, പ്രയോജകം

1. കർത്താവു സ്വേച്ഛയാൽ ചെയ്യുന്ന ക്രിയ കേവലം പരപ്രേരണയാൽ ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജകം. ഈ വ്യത്യാസം ഇതിനു മുൻപുതന്നെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘കുട്ടി ഉറങ്ങുന്നു’, ‘അമ്മ കുട്ടിയെ ഉറക്കുന്നു’, ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ക്രിയാപദങ്ങൾ യഥാക്രമം രണ്ടിനും ഉദാഹരണമാണല്ലൊ. ഇവിടെ ‘ഉറങ്’ എന്ന ധാതുവിലെ അന്ത്യവ്യഞ്ജനത്തിനു ഖരം ആദേശമായി വന്നിട്ടാണ് അതു പ്രയോജകമായതു്. ‘തിന്നുന്നു’ എന്നു കേവലരൂപം, ‘തീറ്റുന്നു’ എന്നു പ്രയോജകരൂപം. ഈ ഉദാഹരണത്തിലും ഖരാദേശംതന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ‘ആടുന്നു’, എന്ന ക്രിയ പ്രയോജകമാക്കാൻ ധാതുവിന്റെ അന്ത്യവ്യഞ്ജനമായ ടകാരം ഇരട്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ‘ആട്ടുന്നു’ എന്നാണല്ലൊ അതിന്റെ പ്രയേജകരൂപം. ധാതുവ്യഞ്ജനാന്തവും കർത്താവ് അചേതനവും ആയിരുന്നാൽ, അഖാരിത ധാതുക്കളെ പ്രയോജകങ്ങളാക്കാനുള്ള സാമാന്യ നിയമമാണ് ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതു്.

2. ജഡകർത്തൃകങ്ങളായ അകാരിതധാതുക്കളെ പ്രയോജകമാക്കാൻ അവയെ കാരിതമാക്കുക മാത്രം മതി എന്ന വിധി അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ശരിയാകുന്നു.

ഉദാ:-

കേവലം, അകാരിതം	പ്രയോജകം
ഉടയുന്നു	ഉടയ്ക്കുന്നു
അരയുന്നു	അരയ്ക്കുന്നു
ചതയുന്നു	ചതയ്ക്കുന്നു

3. കർത്താവു ചേതനമാണെങ്കിൽ അകാരിതങ്ങളെ കാരിതങ്ങളാക്കുവാൻ ക്ക് എന്ന ഇടനില ചേർക്കുന്നതിനു മുൻപ്, ഇ എന്ന പ്രത്യയം വരും.

ഉദാ:-

അകാരിതം	പ്രയോജകം
പണിയുന്നു	പണിയിക്കുന്നു
കൊല്ലുന്നു	കൊല്ലിക്കുന്നു
കളയുന്നു	കളയിക്കുന്നു
അണിയട്ടെ	അണിയിക്കട്ടെ

4. ധാതു കാരിതമാണെങ്കിൽ പ്രയോജകചിഹ്നം ‘പ്പി’ എന്ന പ്രത്യയമാണ്.

ഉദാ:-

വിളിക്കുന്നു	വിളിപ്പിക്കുന്നു
കഴിക്കുന്നു	കഴിപ്പിക്കുന്നു
എടുക്കട്ടെ	എടുപ്പിക്കട്ടെ
തടുക്കും	തടുപ്പിക്കും

5. ര്, ല്, ള്, ഴ് ഈ വ്യഞ്ജനങ്ങളിലവസാനിക്കുന്ന പല ധാതുക്കളിലും ‘ത്ത്’ പ്രയേജക ചിഹ്നമായി ചേർന്നു കാണുന്നു. ഇതിന് ഒരു നിയമം കല്പിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ദുർഗ്രഹമായിരിക്കും പ്രയേജകരൂപനിഷ്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള യുക്തിവിചാരവും മറ്റും. ‘ത്ത്’ എന്ന പ്രത്യയം ചേരുന്ന ചില രൂപങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി താഴെകൊടുക്കുന്നു.

കേവലം	പ്രയോജകം
പകര്—പകരുന്നു	പകർത്തുന്നു
വീഴ്—വീഴുന്നു	വീഴ്ത്തുന്നു
ചുഴല്—ചുഴലുന്നു	ചുഴറ്റുന്നു (ആദേശം)

കേവലരൂപങ്ങളെ പ്രയോജകങ്ങളാക്കാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സാമാന്യമായി ഗ്രഹിക്കുവാനേ ഈ വിവരണങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളും സഹായമാവുകയുള്ളൂ. സാമാന്യവിധിയെ ലംഘിക്കുന്ന അനേകം രൂപങ്ങൾ ഈ വിഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ ഉണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

അഭ്യാസം ൪൨

I. ആട്ടുന്നു, ആടിക്കുന്നു, മുട്ടുന്നു, മുടിക്കുന്നു;—ഇങ്ങനെ രണ്ടു് പ്രയോജക രൂപങ്ങളുടെ പ്രയോജനം എന്താണെന്ന് തെളിയിക്കുക. കാട്ടുന്നു, കാണിക്കുന്നു; ഇവയിൽ അങ്ങനെ വല്ല പ്രയോജനഭേദവും ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുക.

II. കാരിതക്രിയകളെ പ്രയോജകങ്ങളാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്തു്? സോദാഹരണം വിവരിക്കുക.

III. പ്രയോജക രൂപമെഴുതുക:-

1. നീറുന്നു, പാറുന്നു, കൂടുന്നു, ഏൽക്കുന്നു.
2. മുങ്ങുന്നു, തിന്നുന്നു, മിന്നുന്നു, എണ്ണുന്നു.
3. വിളയുന്നു, അറിയുന്നു, എഴുതുന്നു, ചിതറുന്നു.
4. കൊടുക്കുന്നു, പിടിക്കുന്നു, കളിക്കുന്നു, ചിരിക്കുന്നു.
5. അകലുന്നു, ഉയരുന്നു, വീഴുന്നു, വാഴുന്നു.

(പ്രയോജക ക്രിയകളിൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആൾ പ്രയോജക കർത്താവും പ്രേരിതനായ ആൾ പ്രയോജ്യകർത്താവുമാകുന്നു. ‘അമ്മ മകനെ ഉറക്കുന്നു’, എന്ന വാക്യത്തിൽ ഉറങ്ങാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അമ്മ പ്രയോജക കർത്താവ്; പ്രേരണാധീനനായി ഉറങ്ങുന്ന മകൻ പ്രയോജ്യകർത്താവ്. വാസ്തവത്തിൽ പ്രയോജ്യകർത്താവു ഉറക്കുക എന്ന ക്രിയയുടെ കർമ്മമാണെന്നു പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ല.)

28

തദ്ധിതം

1. മുനിയുടെ ഭാവം എന്നർത്ഥത്തിൽ 'മൗനം', സുവർണ്ണത്തിന്റെ വികാരം എന്നർത്ഥത്തിൽ 'സൗവർണ്ണം', എന്നൊക്കെ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലൊ. 'മുനി', 'സുവർണ്ണം', ഈ നാമങ്ങളിൽ നിന്നാണ് 'മൗനം', 'സൗവർണ്ണം', ഈ ശബ്ദങ്ങൾ വ്യൽപാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതുപോലെ ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും പദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാം. 'സമർത്ഥ' ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന 'സാമർത്ഥ്യം' എന്ന നാമം ഉളവാകുന്നതു നോക്കുക. നൈപുണ്യം, വൈശദ്യം, സൗന്ദര്യം, സൗഹൃദം, ഈ നാമങ്ങൾ, നിപുണം, വിശദം, സുന്ദരം, സുഹൃത്ത്, ഈ വിശേഷണപദങ്ങളിൽ നിന്ന നിർമ്മിച്ചവയാകുന്നു. നാമങ്ങളിൽനിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും ഓരോ അർത്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ വ്യൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് തദ്ധിതങ്ങൾ. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ തദ്ധിതപദങ്ങളും തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളും ഒട്ടേറെയുണ്ട്. സംസ്കൃതതദ്ധിതപദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ധാരാളം കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഭാഷാതദ്ധിതശബ്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചേ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളൂ. സുലഭപ്രചാരകങ്ങളായ ചില തദ്ധിതശബ്ദങ്ങളേയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഗുരു, ലഘു, യുവാവ്, ഇവയിൽ നിന്ന ഭാവാർത്ഥത്തിൽ ഗൗരവം, ലാഘവം, യൗവനം, എന്നു ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. വാർദ്ധക്യം, ബാല്യം, താരുണ്യം മുതലായവയും ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന തദ്ധിതങ്ങളാണ്. ശൈവം, വൈഷ്ണവം, ഗ്രൈഷ്മം, വാസന്തം ഇത്യാദിപദങ്ങൾ യഥാക്രമം വിഷ്ണു, ശിവൻ, ഗ്രീഷ്മം, വസന്തം, ഈ നാമങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഇവയെ സംബന്ധിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. വാസവി, രാവണി, വാസുദേവൻ ഈ തദ്ധിതശബ്ദങ്ങൾക്കു യഥാക്രമം വാസവന്റെ പുത്രൻ, രാവണന്റെ പുത്രൻ, വസുദേവന്റെ പുത്രൻ, എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ബുദ്ധിയുള്ളവൻ, ബുദ്ധിമാൻ, ബുദ്ധിയുള്ളവൾ, ബുദ്ധിമതി മുതലായി വേറെയും വളരെ വളരെ സംസ്കൃതതദ്ധിതങ്ങൾ, നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്വഭാവവും അർത്ഥവിശേഷവും ഇവിടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ ഒടുങ്ങുകയില്ല.

2. ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതത്തിലെപ്പോലെ അത്ര വളരെ തദ്ധിതങ്ങളും തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ഒരു വസ്തുവിൽ അനേകം ധർമ്മങ്ങൾ, അഥവാ ഗുണങ്ങൾ, ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയിൽ ഒരു ധർമ്മത്തെ മാത്രം ഒറ്റപ്പെടുത്തി എടുത്തു പറയുന്നതാണു തന്മാത്ര തദ്ധിതം. പുതുമ, പഴമ, നന്മ, മേന്മ, കുളിർമ, എളിമ മുതലായവ പുതു, പഴ, നൽ, മേൽ, കുളിർ, മുതലായ പ്രകൃതികളിൽ 'മ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തു വ്യൽപ്പാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തന്മാത്രതദ്ധിതങ്ങളാകുന്നു. സൗന്ദര്യം, ദയാലുത്വം, ചതുരത, മഹിമ മുതലായ സംസ്കൃതപദങ്ങളും ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുത്താവുന്നവയാണ്. മറ്റു തന്മാത്ര പ്രത്യയങ്ങളായ അം, തനം, തരം, ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ പ്രകൃതികളോടു ചേർക്കാവുന്നവയല്ല. പദങ്ങളോടെ ഇവ ചേരുകയുള്ളൂ.

ഉദാ:-

(i) മണ്ടത്തരം, പോഴത്തം, അടിമത്തം, വിഡ്ഢിത്തം, നമ്പൂരിത്തം.
(ii) വേണ്ടാതനം, കള്ളത്തനം.
(iii) മുട്ടാളത്തരം, ചണ്ടിത്തരം.

(മണ്ടത്വം, പോഴത്വം എന്നൊക്കെ എഴുതുന്നതു തെറ്റാണ്. 'ത്വം' എന്ന സംസ്കൃതപ്രത്യയം ബ്രാഹ്മണത്വം, മഹത്ത്വം, തത്ത്വം മുതലായ സംസ്കൃതപ്രത്യയം ബ്രാഹ്മണത്വം, മഹത്ത്വം, തത്ത്വം മുതലായ സംസ്കൃതതദ്ധിതശബ്ദങ്ങളിലേ കാണുകയുള്ളൂ. രമണീയത്വം, രമണീയത, രാമണീയകം എന്നിങ്ങനെ ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ പലരൂപങ്ങൾ വരുമെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.)

3. അതുള്ളത്, അതുപോലുള്ളത്. ഈ അർത്ഥവിശേഷങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന തദ്വത്തദ്ധിതത്തിന്റെ പ്രത്യയം 'അൻ' എന്നാണ്. മടിയൻ, തടിയൻ, നരയൻ, വെറിയൻ മുതലായ പദങ്ങൾ നോക്കുക. മടിയുള്ളവൻ, തടിയുള്ളവൻ, ഇത്യാദ്യർത്ഥങ്ങളെ ഇവ കുറിക്കുന്നു. കിളിവാലൻ വെറ്റില, ഇരുമ്പൻ മുഷ്ടി, ഈ സമസ്തപദങ്ങളിലെ കിളിവാലൻ, ഇരുമ്പൻ, ഈ തദ്ധിതപദങ്ങൾ 'കിളിവാലുപോലുള്ള', 'ഇരുമ്പുപോലുള്ള' ഈ അർത്ഥങ്ങളാണു യഥാക്രമം ബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

4. പേരെച്ചങ്ങൾ, ക്രിയകളാണെങ്കിലും, നാമവിശേഷങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുമെന്നു മുൻപു വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള നാമാംഗജഭേദങ്ങളോട് അൻ, അൾ, തു്, എന്നീ ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് നാമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാം. അവയ്ക്കാണ് നാമനിർമ്മായിതദ്ധിതങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ആധാരികാഭാസം, സംബന്ധികാ വിഭക്തി, ഇവയോടും ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നു നാമനിർമ്മായികളാകും.

ഉദാഹരണം:-

നാമാംഗജവിശേഷണം	നാമനിർമ്മായിതദ്ധിതം
കണ്ട—	കണ്ടവൻ, കണ്ടവൾ, കണ്ടതു
ചൊല്ലുന്ന—	ചൊല്ലുന്നവൻ, ചൊല്ലുന്നവൾ, ചൊല്ലുന്നത്

സംബന്ധികാവിഭക്തി

എന്റെ, എന്റേവൻ, എന്റേവൾ, എന്റേത്, നാട്ടിലേത്, കാട്ടിലേത്, ഇന്നലത്തേത് ഇത്യാദി നാമങ്ങൾ ആധാരികാഭാസത്തോടു ലിംഗപ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന തദ്ധിതങ്ങളാണ്.

5. ഒന്ന്, രണ്ട്, മുപ്പത് മുതലായ സംഖ്യാനാമങ്ങളിൽ ആം എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തു പൂരണിതദ്ധിതങ്ങൾ വ്യൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നാം കാണ്ഡം, രണ്ടാം പാദം, മുപ്പതാം വയസ്സ് മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക. ഒന്നാം, രണ്ടാം, മുതലായ 'പൂരണി' തദ്ധിതങ്ങളിൽ അൻ എന്ന ലിംഗപ്രത്യയം ചേർത്ത് ഒന്നാമൻ, രണ്ടാമൻ മുതലായ തദ്ധിത രൂപങ്ങളുണ്ടാക്കാം. ഒന്നാമത്തേവൾ, ഒന്നാമത്തേത് എന്നിങ്ങനെ, വിഭക്ത്യാഭാസരൂപമുണ്ടാക്കിയതിനു മേലേ, അൾ, തു്, എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കാവൂ. ഒന്നാമി, രണ്ടാമി, എന്നൊക്കെ പറയുന്നതും എഴുതുന്നതും യുക്തമല്ല. സ്ത്രീലിംഗത്തിൽ ഒന്നാമത്തേവൾ, രണ്ടാമത്തേവൾ, നപുംസകത്തിൽ ഒന്നാമത്തേത്, രണ്ടാമത്തേത്, ഇവയാണു ശരിയായ രൂപങ്ങൾ.

അങ്ങ്, അന്ന്, അത്ര; ഇങ്ങ്, ഇന്ന്, ഇത്ര; എങ്ങ്, എന്ന്, എത്ര; ഇവ അ, ഇ, എ, ഈ സർവ്വനാമങ്ങളോട് ങ്ങ്, ന്ന്, ത്ര, എന്നീ തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന രൂപങ്ങളാകുന്നു. ഇവ യഥാക്രമം സ്ഥലത്തേയും കാലത്തേയും അളവിനേയും കുറിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ, എങ്ങനെ, ഇവ ഇന്നവിധം എന്നു കാണിക്കുന്ന തദ്ധിതശബ്ദങ്ങളാണ്.

അഭ്യാസം ൪൩

I. തദ്ധിതമെന്നാലെന്ത്?

II. താഴെ എഴുതുന്ന തദ്ധിതശബ്ദങ്ങൾ ഏതേതു വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നു?

വെണ്മ, ഉണ്മ, നന്മ; ആണത്തം, പൊണ്ണത്തം, ചേട്ടത്തം, വേണ്ടാതനം, മണ്ടത്തരം;

വമ്പൻ, കൊമ്പൻ, കരിനാവൻ, പൂവാലൻ;

ഒന്നാമത്, ഒന്നാമൻ, രണ്ടാമത്, രണ്ടാമത്തേത്, കൊല്ലത്തേത്,

III. തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്തുക:-

മൃദുത്വം, പോഴത്വം, ആണത്തം, വിഡ്ഢിത്വം, ബ്രാഹ്മണത്തം, നമ്പൂരിത്വം.

(സംസ്കൃതപ്രത്യയം ത്വം; ഭാഷാപ്രത്യയം 'ത്തം'; സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയവും ഭാഷാപദങ്ങളിൽ ഭാഷാപ്രത്യയവുമാണു ചേരേണ്ടത്.)

29

കാരകം

1. ‘കർഷകൻ വയലിൽ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നു’, ഈ വാക്യത്തിലെ ക്രിയാപദത്തിനും നാമങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണ്? ‘വിതയ്ക്കുന്നു’ എന്ന ശബ്ദം ഉളവാക്കുന്ന ആകാംക്ഷയ്ക്കു പൂർത്തിവരണമെങ്കിൽ ആ മൂന്നു നാമപദങ്ങളുടേയും സാന്നിധ്യം ആവശ്യമാണല്ലോ. ആരു വിതയ്ക്കുന്നു? കർഷകൻ. ക്രിയയുടെ കർത്താവാണു പ്രസ്തുത നാമം. എന്തു വിതയ്ക്കുന്നു? വിത്ത്. ഈ നാമം കർമ്മമാകുന്നു. ‘വയലിൽ’ എന്ന പദം ക്രിയയ്ക്ക് ആധാരമായ സ്ഥലമാണ് കുറിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ, നാമങ്ങൾക്കു ക്രിയയോടുള്ള സംബന്ധമാണ്, കാരകം. ‘കർത്താവ്’, ‘കർമ്മം’, ‘അധികരണം’ മുതലായവ കാരകങ്ങളാകുന്നു.

2. കർത്തൃപ്രധാനം, കർമ്മപ്രധാനം, എന്നു വാക്യങ്ങളെ പ്രയോഗഭേദം അനുസരിച്ചു വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കർത്തരി പ്രയോഗത്തിൽ കർത്താവിനും കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിൽ കർമ്മത്തിനുമാകുന്നു പ്രാധാന്യം. വാക്യത്തിലെ പ്രധാന പദമായ ആഖ്യ കർത്തൃകാരകമായാലും കർമ്മകാരകമായാലും നിർദ്ദേശികാ വിഭക്തിയായിരിക്കണം.

ഉദാഹരണം:-

a. കർത്തരിപ്രയോഗം

   ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു.

   ‘ഭൂമി’യാണ്, പ്രസ്തുത വാക്യത്തിലെ ആഖ്യ. അതു ചുറ്റുന്ന പൂർണ്ണ ക്രിയയുടെ കർത്താവാകുന്നു; നിർദ്ദേശികാ വിഭക്തിയുമാണ്.

b. കർമ്മണിപ്രയോഗം

   സൂര്യൻ ഭൂമിയാൽ ചുറ്റപ്പെടുന്നു.

   ‘സൂര്യൻ’ ആണ് ഈ വാക്യത്തിലെ ആഖ്യ. അതു കർമ്മമാകുന്നു; നിർദ്ദേശികാവിഭക്തിയുമാണ്.

3. മുകളിലെ ഉദാഹരണ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മറ്റു ചില സംഗതികൾകൂടി ഗ്രഹിക്കാം. കർത്തരിപ്രയോഗത്തിൽ കർത്താവിനെ അപേക്ഷിച്ച് കർമ്മത്തിനു പ്രാധാന്യം കുറവാകയാൽ ആ കാരകം പ്രതിഗ്രാഹികാവിഭക്തിയാക്കിയാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ‘സൂര്യൻ’ എന്ന നാമത്തോടു കൂടി ‘എ’ എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. കർത്താവു ചേതനവും കർമ്മം അചേതനവുമാണെങ്കിൽ ‘എ’ എന്ന പ്രത്യയം കർമ്മപദത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാതെ തന്നെ ആ കാരകത്തിന്റെ അർത്ഥം സുഗ്രഹമാകുമെന്നും മറ്റും പ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിൽ കർത്താവിന്, ആപേക്ഷികമായി പ്രാധാന്യം കുറവാകയാൽ, പ്രയോജികാരൂപം കൊടുക്കുന്നു. ‘ഭൂമി’ എന്ന കർത്തൃപദത്തോട് ‘ആൽ’ എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു തന്മൂലമാണ്.

4. ക്രിയാനിർവ്വഹണത്തിൽ കർത്താവിനു സഹായമായി നില്ക്കുന്ന പ്രതിയോഗിയാണ്, ‘സാക്ഷി’ എന്ന കാരകം. ‘ആചാര്യൻ ശിഷ്യനോട് ഉപദേശിക്കുന്നു’—എന്ന വാക്യത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്ന ആചാര്യൻ കർത്താവും അതു കേൾക്കുന്ന ശിഷ്യൻ സാക്ഷിയുമാണ്. സംയോജികാവിഭക്തിയാണു സാക്ഷികാരകത്തെക്കുറിക്കുന്നതു്. ‘ഓട്’ എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

(i) നദി സമുദ്രത്തോടു ചേരുന്നു.
(ii) വിമാനസൈന്യം യുദ്ധത്തിൽ പദാതിയോടു സഹകരിക്കുന്നു.
(iii) മൂവടി മാബലിയോട് ഇരന്നു.

5. ‘ജാനകി പുസ്തകം സഹോദരിക്കു കൊടുത്തു’, എന്ന വാക്യത്തിൽ ‘ജാനകി’ കർത്തൃകാരകവും പുസ്തകം കർമ്മകാരകവുമാണല്ലോ. ആർക്കുകൊടുത്തു എന്ന ആകാംക്ഷയ്ക്കു വിരാമം വരുന്നതു് ‘സഹോദരിക്ക്’ എന്ന പദം കൊണ്ടാണ്. കർത്താവു കർമ്മം ആർക്കുതകണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ ആ കാരകമാണ്, സ്വാമി. ഉദ്ദേശികാ വിഭക്തിയാണ്, ‘സ്വാമി’യെക്കുറിക്കുന്നതു്. സഹോദരി എന്ന നാമപദം ഈ വാക്യത്തിൽ ‘സ്വാമി’ കാരകമാകയാൽ ‘ക്ക്’ എന്ന പ്രത്യയം അതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

(i) കൃഷിക്കാരൻ വയലിനു വേലികെട്ടുന്നു.
(ii) കർഷകൻ പശുവിനു പുല്ലുകൊടുക്കുന്നു.

അകർമ്മക ക്രിയകൾ ആഖ്യാതങ്ങളായി വരുന്ന വാക്യങ്ങളിലും സ്വാമികാരകം വരാം. ‘ദശരഥനു പുത്രനുണ്ടായി’, ‘തത്തയ്ക്ക് അഴകുണ്ട്’, ‘പുരയ്ക്കു പൊക്കംപോരാ’, എന്നിങ്ങനെ എത്രയെങ്കിലും ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ദശരഥനും, തത്തയും, പുരയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാണ്. ‘പുത്രനുണ്ടായി’, ‘അഴകുണ്ട്’, ‘പൊക്കംപോരാ’, ഇവ വിധേയങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ മാതിരി വാക്യങ്ങളിലെ ആഖ്യ സ്വാമികാരകമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

6. ‘വടിയാൽ അടിക്കുന്നു’, ‘കോപത്താൽ ശകാരിക്കുന്നു’, ഈ വാക്യങ്ങളിലെ നാമങ്ങൾക്കു ക്രിയകളോടുള്ള സംബന്ധമെന്താണ്? ‘അടിക്കുന്നു’ എന്ന ക്രിയയ്ക്കു സഹായമായ ഉപകരണമാണു വടി. ആ ബന്ധം ദ്യോതിപ്പിക്കാൻ ‘ആൽ’ എന്ന പ്രയോജികാ പ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ക്രിയാനിർവ്വഹണത്തിനു സഹായമായ സാധനം ‘കരണം’ എന്ന കാരകമാണ്. ‘കോപത്താൽ’ എന്ന പദം ‘ശകാരിക്കുന്നു’ എന്ന ക്രിയയ്ക്കുള്ള ഹേതുവാകുന്നു. അതും പ്രയോജികാവിഭക്തിതന്നെ. ക്രിയാഹേതുവായ കാരകത്തിനു ‘കാരണം’ എന്നുതന്നെയാണ് പേരു്. ‘വടിയാൽ’,—അടിക്കുന്നു എന്ന ക്രിയയുടെ ‘കരണം’. ‘കോപത്താൽ’,—ശകാരിക്കുന്നു എന്ന ക്രിയയുടെ ‘കാരണം’.

എല്ലാ വാക്യത്തിലും ഈ കാരകങ്ങളെല്ലാം കണ്ടില്ലെന്നുവരാം. ‘കരണ’വും ‘കാരണ’വും ഒരു വാക്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ ആദ്യത്തേതിനു കൊണ്ട് എന്ന ഗതി ചേർന്ന പ്രയോജികാരൂപമാണ് ഉചിതമായിരിക്കുക. രണ്ടാമത്തേതിന് ‘ആൽ’ എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്താൽ മതി. വൈചിത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഈ നിയമം.

ഉദാ:-

അമ്മ മകനെ മാറോടു ചേർത്ത് വാത്സല്യത്താൽ അവന്റെ നെറ്റിയിൽ കൈകൊണ്ട് തടവി.

‘വാത്സല്യത്താൽ’ എന്ന പദം തടവി എന്ന ക്രിയയുടെ ‘കാരണം’.

‘കൈകൊണ്ട്’ എന്ന പദമാകട്ടെ ആ ക്രിയാനിർവ്വഹണത്തിനു സാഹായമായ ‘കരണം’ ആകുന്നു.

7. ‘അവന്റെ നെറ്റിയിൽ തടവി’, എന്ന വാക്യ ഭാഗത്തിൽ ‘നെറ്റിയിൽ’ എന്ന പദം ക്രിയയ്ക്ക് ആധാരമായ സ്ഥലം കുറിക്കുന്നു. ക്രിയ നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തേയോ കാലത്തേയോ കാണിക്കുന്ന പദം ‘അധികരണം’ എന്ന കാരകമാണ്. ‘പ്രഭാതത്തിൽ ഉണരും’ എന്ന വാക്യത്തിൽ ക്രിയയ്ക്കാധാരമായ കാലമാണു ‘പ്രഭാതത്തിൽ’ എന്ന നാമം കുറിക്കുന്നതു്. അധികരണകാരകം ആധാരികാവിഭക്തിരൂപമായിരിക്കും.

‘അവന്റെ’ എന്ന സർവ്വനാമം സംബന്ധികാവിഭക്തിയാണല്ലോ. അതു ക്രിയയിൽ നേരിട്ടന്വയിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരു നാമത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. മറ്റു വിഭക്തികളെല്ലാം ഒന്നോ അധികമോ കാരകങ്ങളെ കുറിക്കുന്നവയാണ്; സംബന്ധിക ഒരു കാരകത്തിന്റെ അർത്ഥവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല.

അഭ്യാസം ൪൪

I കാരകം എന്നാലെന്ത്? എത്ര കാരകങ്ങളുണ്ട്? സോദാഹരണം എഴുതണം.

II കരണം, കാരണം,—ഈ കാരകങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള അന്തരം വിശദമാക്കുക. ഏതു വിഭക്തി ഈ കാരകങ്ങളെക്കുറിക്കും?

III ഒരു കാരകത്തിന്റെയും അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കാത്തതു് ഏതു വിഭക്തിയാണ്, ആ വിഭക്തി ഏതു മാതിരി പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നു?

IV കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിൽ കർമ്മം നിർദ്ദേശികാവിഭക്തിയും കർത്താവ് പ്രയോജികാവിഭക്തിയുമാവണമെന്നുവന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

V പ്രതിഗ്രാഹികാവിഭക്തി ഏതു കാരകത്തെ കുറിക്കുന്നു?

VI ക്രിയയ്ക്ക് ആധാരമായ സ്ഥലമോ കാലമോ ഏതു വിഭക്തികൊണ്ടാണു കുറിക്കുന്നതു്?

VII താഴെ എഴുതുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ അധികരണങ്ങളിൽ സ്ഥലത്തേയും കാലത്തേയും കുറിക്കുന്നവ വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. നക്ഷത്രങ്ങൾ രാത്രിയിൽ ആകാശത്തു തിളങ്ങുന്നു.
2. മുറ്റത്തുനിന്നിരുന്ന മുല്ല നിറയെ പൂത്തു.
3. മാവിന്റെ ചില്ലയിൽ അണ്ണാൻ ഇരുന്നു ചിലയ്ക്കുന്നു.
4. ഇലയിൽ ചോറുവിളമ്പി; പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു; വിളക്കിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചു.
5. രാവിൽ ഉറക്കം ഇളയ്ക്കരുതു്. ഉച്ചനേരത്ത് ഉറങ്ങരുതു്.

(ഉച്ചയ്ക്ക് ഉണ്ടു; പുലർച്ചയ്ക്ക് ഉണർന്നു; അന്തിക്കു തിരിച്ചെത്തി; ഇങ്ങനെ ക്രിയാകാലത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനു ചില പദങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശികാപ്രത്യയം ചേർന്നുകാണാം.)

30

കൃത്തുകൾ

കൃതികൃത്ത്, കാരകകൃത്ത്

1. ക്രിയകളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന നാമങ്ങളാണ് കൃത്തുകൾ. വരവ്, പോക്ക്, നീന്തൽ, നീറ്റം, തളർച്ച മുതലായവ ക്രിയാനാമങ്ങളെല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു. കൃത്തുകളിൽ മറ്റൊരിനം കൂടിയുള്ളതിനാൽ, വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാൻവേണ്ടി ക്രിയാനാമങ്ങൾക്കു കൃതികൃത്തുകൾ എന്ന പേരുകൊടുക്കാം. ക്രിയാനാമങ്ങൾക്കു കൃതികൃത്തുകൾ എന്ന പേരുകൊടുക്കാം. ക്രിയാനിർവ്വഹണത്തിനു സഹായമായ കാരകത്തിന്റെ ധർമ്മത്തോടുകൂടിയ കൃത്തുകളുണ്ട്. 'ചതി' ഒരു ക്രിയാനാമമാകയാൽ കൃതികൃത്താണ്. 'ചതിയൻ' എന്ന നാമം ക്രിയയിൽനിന്നാണു ജനിക്കുന്നതെങ്കിലും കൃതികൃത്തല്ല; കേവലക്രിയാനാമമല്ല. ചതിക്കുന്ന ആൾ എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. കർത്തൃകാരകത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഈ കൃത്തിനുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കൃതികളിൽ നിന്നു വ്യൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന കാരകനാമങ്ങളാണ്, കാരകകൃത്തുകൾ.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

കൃതികൃത്ത്

അറിവ്, നേർച്ച, തേമാനം.
കിടപ്പ്, നെയ്ത്ത്, പാർപ്പ്.
നടത്തം, അലയൽ, വരമ്പ്.
ഉറക്കം, ഓർമ്മ, കെട്ടുതൽ.
നടപടി, മറവി, പൊറുതി.

കാരകകൃത്ത്

ഉരുളൻ (ഉരുളുന്നത് എന്നർത്ഥം)
നുണയൻ (നുണപറയുന്നവൻ എന്നർത്ഥം)
നുണച്ചി (നുണപറയുന്നവളെന്നർത്ഥം)
കാണി (കാണുന്നവൻ)

2. കൃതികൃത്തുകൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ക്രിയാധാതുക്കളിൽനിന്നു നാമങ്ങൾ വ്യൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് അനേകം പ്രത്യയങ്ങളുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ഇരുപതു കൃതികൃൽപ്രത്യയങ്ങളുണ്ട് മലയാളഭാഷയിൽ.

പ്രത്യയം	കൃതികൃത്തുകൾ
അൽ	നീന്തൽ, മറിയൽ, പറയൽ.
തൽ	കരുതൽ, കെട്ടുതൽ, പൊരുതൽ.
പ്പ്	കിടപ്പ്, പാർപ്പ്, പൊടിപ്പ്.
വ്	തെളിവ്, ഉണർവ്വ്, മുറിവ്.
ച	അകല്ച, വീഴ്ച, ചാർച്ച.
തി	അറുതി, പൊറുതി, വരുതി.
ത്ത്	ചെത്ത്, നെയ്ത്ത്, എഴുത്ത്.
ത്തം	നടത്തം, പിടിത്തം, ഇരുത്തം.
അ	കൊട, (പെൺകൊട, = വേളി) തട.
ഇ	കേളി, തോലി, പൊളി.
അം	എണ്ണം, ഉറക്കം, തുടക്കം.
മ	ഓർമ്മ , താഴ്മ, കൂർമ്മ.
വി	മറവി, പിറവി, തോൽവി.
ഇൽ	തുയിൽ, വെയിൽ.
പടി	നടപടി.
മാനം	തേമാനം, വരുമാനം, തീരുമാനം.
തല	മുറുതല, നടുതല.
ട്ട്	ചുമട്ട്.
മ്പ്	വരമ്പ്.
വാരം	നിലവാരം.

ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുമ്പോൾ പല സന്ധികാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവരും. അവ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. കൃതികൃത്തുകളുടെ സാമാന്യധർമ്മം മാത്രമേ അദ്ധ്യേതാക്കൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

3. കാരകകൃത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അൻ, ഇ, എന്നു രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങളുണ്ട്. ചാടൻ, ചതിയൻ, കൊതിയൻ, ഒടിയൻ മുതലായ കാരകദ്രുപങ്ങളിൽ 'അൻ' പ്രത്യയം ചേർന്നിരിക്കുന്നു. തെണ്ടി, ഞൊണ്ടി, തോട്ടി, കാണി മുതലായവയിൽ 'ഇ' പ്രത്യയമാണു കാണുന്നത്. അരിപ്പ, കലപ്പ ഇങ്ങനെതുടങ്ങി അനേകം കാരകകൃത്തുകൾ ഈ രണ്ടു പ്രത്യയവും ചേരാതെ നമ്മുടെ ഭാഷയിലുണ്ട് എന്നുകൂടി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

സമാസമായിവരുന്ന കാരകകൃത്തുകളിലാണ് 'ഇ' പ്രത്യയം അധികം ചേർന്നുകാണുന്നത്. 'മരംചാടി', 'നാടോടി', 'വായാടി', 'നാണംകുണുങ്ങി' എന്നിങ്ങനെ എത്ര ഉദാഹരണം വേണമെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കാം.

അഭ്യാസം ൪൫

I കാരകകൃത്ത്, കൃതികൃത്ത് ഇവയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള അന്തരം സോദാഹരണം വിശദമാക്കുക.

II താഴെ എഴുതുന്ന കാരകകൃത്തുകളുടെ അർത്ഥം വിവരിക്കുക. മലതുരപ്പൻ, നിലംതല്ലി, വഴികാട്ടി, മരംചാടി, കാറ്റാടി, ചെവിത്തോണ്ടി, നഖംചെത്തി, കുളംകോരി.

III പകർപ്പ്, പകർച്ച, പകരം ഈ കൃതികൃത്തുകൾക്ക് അർത്ഥത്തിലുള്ള അന്തരം എന്ത്?

(തുടരും...)

(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം I)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം II)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം III)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം IV)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം V)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്കു് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.